

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 119.
Hirdetések és előzetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos

FENYES LÁSZLÓ.

Előzetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K
Egyes szám ára: 10 Sár.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton
utolsó 6 Óraker.

Kongresszus-láz.

(M.) Határozott lázunk tekinthető az a gyülekezési vágy, mely Magyarországot a legutóbbi időben meglepte. Az év folyamán tizenhatsz kongresszus zajlott már le és serényen folynak az előkészületek arra, hogy még öt hasonló tanácskozást rendezzenek. Példátlannak nem mondható ez a társaság, mert előnkön emlékezhetünk még arra a korra, mikor Parnell, az irek koránázatlan királya Angliában meghonosította a meeting-járványt, ami tudvaleg az egyérelmú a kongresszus-lázal.

A kongresszusok szaporodása azonban sajátos jelenséget von maga után. Magyarán, ha két utcaször nincs megelégedve anyagi helyzetével, bérével, nem azt a természetes utat választja, hogy fölbehalálóihoz, kenyérdó gazdájához forduljon egyenesen, hanem nyomban kongresszusra gondol, melynek révén ország-világ elé adavathat panaszait. A számtalan apró érdek, mely ily révén a nyilvánosság elé tolaszik és átmege a közudatba, nemcsak azért káros, mert vitális ügyeinket háttérbe szorítja, de azért is, mert előkészítőket hoz létre és még jobbak kielésítési az amugy is erős ellentéteket.

Okait e kongresszusoknak csak bizonyos optimizmus lehet akként magyarázni, hogy azok az érdekelte társadalmi osztályok összehordván a helyzetök megismeréséhez szükséges adatokat, jót-rosszat egyaránt, az illető osztály közkiánóságának tolmácsolói, ezzel irányt mutatván a kormányzatnak. Ez a kongresszusok jogosult indoka lenne.

Am nálunk e kongresszusokat mind csak néhány ember készíti elő, csinálja, szónokolja végig stréberéségből, tisztelet a kivételeknek. A tömeg, a mely odamegy — ismét tisztelet a kivételeknek — nagy általánosságban nincsen tisztában a szónyegre kerülő kérdésekkel, csak elmegy, mert kiküldik, vagy találkoznai akar valamiké, avagy egyéb ilyes mellék céljainak. Annak a néhány kolompus urnak aután, a kik az illetékes helyre, nevezetesen a nálunk egyedtől dűvözítő parlamentbe nem juthattak be, itt alkalmat nyilik szerepelni, nagy embernek lenni, hogy így talán még is bejut — a nálunk egyedtől dűvözítő parlamentbe. Hogy tetészed arasson, természetesen a legkönnyebb eszközökhöz folyamodik: a demagógiához, jujgat, kesereg az illető osztály nevében, egyoldaluan hozza fel a sérelmeket; az előnyökről, a melyek e sérelmeket reparálják, vagy nem létezővé teszik: halgat; s olyan programot állít fel, a mely nem az illető szakkérdésben, de egy egész államkormányzatban is elég volna két emberöltőre. Ezek a nesze semmi fogd meg jót kongresszusok. De ezek még a jobbak.

Másik faja a kongresszusnak, a hol már komoly közéleti tényező szerepelnek, rosszabb amannál, mert veszedelmes. A hol azért moudanak tudva nem igazán, azért ferditenek, hogy igazságnak, az egyik társadalmi osztályt a másik ellen tüzeljék. ellenséget láttassanak a máikban, általános politikai czélok érdekében. És a mikor kellő mennyiségű konkolyt hirtettek, akkor a kongresszus „egyhangu

határozatát* szankciónak oda pecsételik az ő saját maguk nésetéhez. Holott egy kongresszus egy-két napi tanácskozása alatt viták ki nem fejlődhetnek, hanem csak beszédek mondatnak el a kongresszust rendező urak szája ize szerint. Rendszeres adat-gyűjtés és ismertetés ismeretlen fogalom a mai kongresszusaink előtt éppen úgy mint a tárgyilagosság. Egyoldalú, leg-többször harczra ingerlő szónoklatok előadása, ezek a mi kongresszusaink.

És mert az egyik fél harzi riadótl fuj, kénytelen a másik is, hogy a közvélemény előtt megvédmelje magát. Így lesznek a kongresszusokból parlamentek, a kongresszusokból aután kivisszák a politikai majd a népgyűlésekre, szitjuk a tüzet, hogy valahogyan egységes magyar társadalom ne lehessen.

És ezt nevezik közéleti munkásságnak.

HIREK.

— A városi pótdó. Megírjuk, hogy a városi köllégségvási bizottság újabb ülést tüzött azon célból, hogy a számvéveségnek a jöv 1903-ik éri köllégségelőirányzata vonatkozó javaslatát alaposan megrevideálja és a 68%-os városi pótdó rnkiesítését kivétkezzesse a fehér lepedőből. Az ülés e hó 20-an d. u. 3 óraker meg is tartatott báró Fűdth Pál főispán elnökeite alatt. A jegyzőkönyvet Liposcy Lajos l-ó aljegyző vezette. Jelen voltak: Havranek József polgármester, Keresztes Ignác közgazgatósi és Polczner Páter gazdasági tanácsosok, Winkler Vilmos főmérnök, Fittler Béla tisztigyező, Mohai Lajos főszámvérő, Alaghy Dezsd és Diaballa György th. tanácsosok. A jelenlévők mindjárt levettek 28-784 koronát a köllégségelőirányzatból, Megye-

TARCSA.

Öszi éjszaka.

Irtá: Petefei István.

Az ősz nálunk Szovátnak belemarkolt az erdőbe a a tügyfák lombja föltonkint megveresedett, mintha vért szorított volna rajta. Az utolsó vadírások színtelenek lettek és a bokrok piros vadírások igái ledőltek a eszardó gyepre. Az oldal megárgult; a közelőd halal gondolata mintha megjésztette volna a bikéket, gytrótt a sápadt lett, mint a vén ember arca. Oly nagy lett az egész kép! . . . és esmer.

A nagy sötét oldalán a csupasz sőhégyek fehére bégvadabb mint nyáron volt. Az alkonyat legelőbb a fehér hogy talpát takarja be gyászleletek fénylával. Az orna felett pedig akkora helyt, mint az asztal lapja, élmátog fény bukkant ki. A szakadat csiheresen gyenge kéd snhan át s a Bekesok lábánál kendve kuszik tel a muredek oldalra. Az égerok a patakot partján behalódnak legyen ebbe a drága puha takaróba. Esteledvén, a bégvadat fény a sőhégylet elevenedik. A hold gya ez, melyből kikel. Pompásan, méltósággteljesen jön mindez s akkor postástrombita harsan fel a tulsó oldalra. Valami gyermek fuj belé, ki a kukoricásat őzi a vad-diszentől. Ah! mily idegen és csúf e mohó recsegő hang ebben a nagy éjszákban.

A hold nemokára kiemel meli fehér homlokát. Minden árnyba borul, de az első sugár két vékony

azelőltre tűz a bokrok között a hegytetőn. Két vékony acélpenge, puskahégyn s a rengeteg lombjából úgy kiágaskodik, hogy lehetlenség nem látni. A két éles, vékony acél megigéz. A szumukott vonzza. Akármily sugár és csekély a penge ebben a nagy hallgató rengetegben — ezt kell, hogy lássuk. A sötét nagy tükre; az oldalok fehér sziklai; a messze feltűnő ragyogó csillag; mind el-szarnak a két éles, hegyes acél mellett, mely ott felmered mozdulatlanul.

Valahoz az aljban a levelei béka gergurizal. Összerzenünk. Lovak dobognak a köves után, melyekel gyerekek hajszolnak ki éjjeli legelőre. Bánt a zaja. Az éles kéepar ragyogása a holdvilágban, kellemetlenné teszi a csendességet.

A sősziklak tthegyes fehér kövein kopog a kesese gömbölyű patája. S a tarka betyke barom ügyve néz a hegyre, hol egy asszony siránkozva szót kéd egyenesen álló főrühöz:

— Ne hívjen rosszat felőlünk csendőr ur! Amú történt, tiszta szerencsétlenség, tessék elhinni, csupán tiszta szerencsétlenség.

A fekete-tó felől a kukoricás szárai szörnek, amint egy szürkés, apró harasi tehén törlet át rajta az emberi szó felé igyekve.

— Tiszta szerencsétlenség csendőr ur! akár mit mondanak is. Akár őri azt a szegény fút ott csendőr ur a bokor mellett, abból már ember nem lesz seoha, s mi haszna lesz valakinek abból, ha mintha a tömlőcseben rethad az uram? Nem ütötte ő gyon, higrye el csendőr ur! a fa radótl magá-

tól, csendőr ur, a fura . . . magamagától . . . Ne hallgasson az ellenségreinkre . . .

A két katona pedig áll melene, mintha abból a bidég sőhégyletől vágják volna ki őket; a puskája a vállán, szoronyát beryogotta a hold világa. Egy piroshegyű keskerőgőbörök válasza el őket valamitől, amit az alkonyat nem lehet jól látni. A fú az ott henyter tárgy körül letapocott és barna . . . de hát ilyenkor este minden sötét . . . Egy kis fekete mozdulatlan holmi az ott a fűben: s a tetején egy szálla keresztben.

— Az asszony jó színtelen perg le, egyhanguan, mint az ősi esz, vagy mint a but látnó szem.

— Hogy az uram fektette volna azt a szálit Gyuri mellére, mikor már agyrontotta volna? Hogy mondhatnak ilyeneket, csendőr ur! Réseit, tessék elhinni! Nem gyakorlott az uram az ilyen gonosztevéseken. Meg se járta volna az esz . . . Akkor tette volna rá, mikor már balolt volt volna? Dehogy! Meg se merete volna nézni . . . ha ő tette volna.

— Nem! az uram nem ilyen fajta ember. Az uram jó ember, csendőr ur! s mi jót állunk csendőr ur, habár bolond, indulatos ember is az uram. De engemet úgy tartott, mint a galamb a főkáját. Aztán már nem maj gyerekek vagyunk, csendőr ur! Az uram már deres (de ki all azonban vele egy sörba munkában, mulatságban) e n is reggecske mondtam el az eszt az olár előtt. Ezt miért bolondulnának meg most mi időlőtől em-

tár 10.000 korona, Ossz-utosa 25.000 korona Zöld-utosa 5.000 korona rendezési és közveisi költségből és csak a Kossuth-utosa rendezési költségeiben töltök az 1000 koronához még 8000 koronát. A polgármester adálmán mosolyai jelentette ki: ime, az eddigi 56%-os városi pótlódót még se kell feljebb emelni.

— **Eljegyzés.** Sörös József tolnavármegyei szőlőbíró helyettes *Coallner* Aranka kisaszonygy, *Coallner* Vincoze helybeli gyógyszerészéé leányát.

— **A Sakkozók öröme.** Néhány nap óta a boldogságtól szélesre húzódtott arozu embereket lehet látni az utcázon. Csak sakkiista lehet, jámbor olvasó, a kinek szerencsésje volt H. N. Pillsbury-val, egy Zuckertort nyitánu, avagy egy veszőcselő sakkiizsmát végig játszani este 6 órától éjjeli fél 3 óráig. Megvadtul képeletül új- és ódonidások pedig valóságos ódákat zengenek: a várost ért dicsofégről s birik, hogy a Vörösmarty-kör márvány-táblával jelöli meg a szezket, a melyen Pillsbury tilt. A versenytől különben a következő tudósítás számol be

Pillsbury, a ki most voltaképen nászozon van, iju feleeségét Budapestet hagyva, *Maróczyval* együtt érkezett meg Szekesfővárra. Velük jött még a játékok követői szerepére *Haavay* Artur minit. titkár. Hogy a be nem avatott olvasó is megérthesse a csodás művészt, elmagyarázunk az egész verseny mikéjútét. Egy hosszú zöld asztalon fel van állítva sorban 12 saktábla, mert ennyi versenyző jelentkezik. Belül tinek sorban a játékosok, a kik mind a fekete figurákkal kúdtöttek. A sorrendben így ültek: *Widensauer* János takarékpénztári tisztviselő, *Deutsch* Ignác magánzó, *Enner Győző* tanár, *Falvay* István megyei hivatalnok, *Tomm Béla* zene-tanár, *Orbán Imre* kórházi gondnok, *dr. Fris* Adorj orvos, *Berényi Imre* pénzügyési hivatalnok, *Boros Alfréd* nyomdász, *Lukács László* közönségtitkár tisztviselő, *gr. Festetics* Benno kir. tanácslelő, *Máryay Mihály* árvaszéki titnök; *Pillsbury* borevált képu játékos angol ember, úgy néz ki, mint egy pap. A záróktól hátul ül, egy ablaka előnyedve és folyton szivarozva. Ó tehát valamennyi ellen megnyitjuk a tábláján külön-külön játéka. A mint az első játékos az első lépést megette ő megadta rá a választ, az ő azon táblán hova lép. Így sorban mind a szizketelőnk. A játékosok lépéseit *Haavay* titkár kiáltotta be neki németül, míg a rék tanász *Haavay* helyezte el a lépéseket által dirigált sárga figurákkal. Vagyis *Pillsbury* bálmalta emlekező tehetése abban áll, hogy a fejében előtte áll a 12 saktábla, lelki szemel: előtt lája

ellenteliei helyzetét és a magát minden egyes táblán. Csoadlatos agyvelő! A művészt 200 korona tiszteletdíjat kapott lejövetelért, a vele jött *Maróczy Géza* pedig az előtte lévő 12 saktáblás térkép-jegyre az összes huzásokat, hogy a nevezetesebb partietiek hírlapilag megörökítse. Az érdekes estén jelen voltak az összes ismert szenvedélyes sakkozók, köztük *Mayer Károly* kanonok is. 12 óra tőbjau már akkor isgalom volt, mint egy esküdtzéki tárgyalás publikumban, a hol arról van szó, hogy a vádlottat felmentik-e vagy felakasztják? A játék reggel fél 3-kor nyert befejezést és az így 8/12 óráig tartó észbontó munkában *Pillsbury* csak egy játékosal szemben maradt vesztés és ez a *győztes Enner Győző* nevű sakkozó. Szép sikert érték el *Boros Alfréd* helybeli nyomdász és *Falvay* István hivatalnok, a mennyiben a verseny nyarlaton maradt; a többi kilencet megverte a művészt.

— **A pénzügyi tanácsos választást** a hétfői közgyűlésen ejük meg. Mint ismeretes, csupán hánman lehet be kérvényitket. *Gebhardt* Bódog, *Lipsey* Lajos és *Mohai* Lajos. Hogy ki lesz a győztes, azt előre nem lehet tudni, rossz nyelvek azt állítják, hogy *Mohai*, mert — neki nincs képpoztsága.

— **A sztrájk vége.** Félíg kivivott eredmények után véget ért immár a kőművesek és ácsok sztrájkja. A munkások, a kik munkáit kaphatták, megkezdték a dolgozást 3 or. 30 fillér bérrrel, de különböző munkaidővel. A „Grünwald testvérek és *Schiffer*” egész 10 órai munkaidővel dolgoztaknak, de a czég most még csak 25 munkást foglalkoztathat, később ha a felrakás elkövetkezik 150 munkás nyer foglalkozást. A többi építő mesterek csak 10 és fél órai munkaidővel dolgoztaknak. A szekesfővári kőműveseknek a ácsoknak körülbelül a fele tudott foglalkozást kapni, a másikat még munka nélkül néz a tél elő.

— **Simli Marika kérénya.** Ismeretes, hogy *Simli* Marika Kérynt intézett a városi hatóságához, hogy betegesgére való tekintettel neki oly segély nyujtassék, a melyből — társadalmi állásához képest — megélhet. A tanácsos erre azt a határozatot hozta, hogy a kérvényező egészségi állapotát megvizsgálta *dr. Bierbauer* Viktor városi főorrossal. *Dr. Bierbauer* e hivatalos megbízás folytán, többször tett látogatást a kisaszony Kigyó-utca 18. szám alatti lakásán és a legutolsó alkalommal, a mikor már a végeredmény kimondására határozta el magát, egyenesen *Reé* István főkapitány kiserőltözés ment el a végző szemlére. A főorvos orvosi véleményét a következők itéletében hozta meg:

A többszörösen megvizgált *Simli* Marika olyan betegségekben szenved, melyek csak egy 80 krajczáros napi-díjas állás segíthet. Ez a vélemény elég rövid és tisztán megérthető. *Simli* Marikának ez magán-utodomsága juttatván, kijelentette, hogy ő első sorban másolási teendőkét el nem vállal, csak szellemi munkára alkalmazható és az ő érdekeit, eddigi foglalkozásának aránylag, legalább is napi 1-2-30 kr-ra kell becsülni. A tanácsos, melynek nemcsak *Simli* Marikának, de édesanyjának is „entartási díjat kért foglamoadásiát kell elintézni, most azon tanakodik, hogy mitféle szellemi munkával járó állást kreáljon *Simli* Marika részére, melyből ő és anyja együttesen megélhessenek.

— **Az aggintézt terve.** A városi tanács legnap foglalkozott az agg- és szegény intézet régóta vajudó ügyével. A legújabb terv az, hogy az aggintézet a régi, kórház-utczai aggintézet telkére építtessék fel. Hosszu, földszintes épület lenne ez, kiugró homlokzattal, tervét *Winkler* Vilmos főmérnök készítette. A szegény intézet czéljaira a tanács a régi városi kórház épületét óhajja megvétni s mindkét tervnek csak egy baja van, hogy t. i. — terv marad és nem lesz belőle semmi, mint a többi tervből sem jött létre a két intézet.

— **Szűrtet mulatság.** A szekesfővári iparos ifjuság önképző körének tagjai október 5-én a „*Felér* Bárány” vendéglő összes termében saját pénztáruk javára világgátástal, szarpenit és kontest csatával egybekötött zártkörű, jelmezös szűrtet mulatságot rendeznek. Kezdete pont 8 órakor. Belepti-díj: Személyig 1 korona, Csaldíjig 1 koronaa 60 fillér. A rendezéség ez alkalommal a következő „Hasznos tudnivaló”-kat közli meghívójában:

1. A mulatság kezdete este pont 8 órakor ropogós csárdással.
2. A közég kisbírója által adatik tudtára mindenkinek, hogy a szűrtetben és gyűmölcsökben szabad a lopás, és minnek utána a csodásoknak és csodálónyoknak közzétesse az eredményt, hogy a talajt saját kezéig elcsinálj el ne mulassék és a közég bíróját el vigyék, a hol elvesszék büntetéseket, aholis a koszorból való lopásért 50 kr, máshonnan való lopásért 10 kr. fizendő, akit pedig másoztor is rajta eszupnek: az 5 krajczart köteles leszurkolni.

3. A lopás kezdete dobozval lézzen mindeninek tudtára adva, annak okáért, — addig mindenki csendesen viselje magát, mert aki addig lopni nem álltalan, kétszeresen büntetődik meg. A szabad lopás kezdete pedig újra dobozval lézzen kihirdetve.

berek? No mondja! Ez tiszta szerencsétlenség! A szafia úgy magától dőlt rék. Az vesztette el Gyurit.

Valami enyhe szellő suhant át a Cserepekés felől s arra mind megmozdultak aombok. A hold felépett a boltra. A szelének a rajza oly éles volt, mintha ezüstös papírból ollovál vágták volna ki. Benézett a bikkék tetején s azzal tovább suhant. Benézvén a Gyuri elvázott, vértől fekete arára, azért szaladt oly gyorsan odább bizonyosan.

— **Az aszony** (érp, szép, husos fehérnép, hólyagos szemekkel, dunasz, piros sjakkal, az tünepi ruhájában) behunyta a szemét, amint a holdvilág mellett meglátta a legényét hideg testét... tapogatózóan megkapaszkodott egy ifju fa derekába, bátha sima helyen állott — és éshalgaltott. Mily retentenes csendesség volt. A csendörök meg se mozdultak.

— **Járt utánam Gyuri,** nem tagadom, jó! Ami igaz nem tagadom el. De nem az uram töttöte agyon. A szafia esett rá. Mi itt lakunk fenn az élen, ő errefelé jár nappal, éjjel... nem tagadom. Mert itt fenn van az ő tőröküzásuk s azért járt fel éjjel, hogy ne mozdolják meg a vadlázók. Így esett rá a szafia. Egy-két szót is szólhat egymáshoz, nem mondom... de semmi rossz nem történt köztök, csendör ur... Hiszen gyermekember volt az, csendör ur! Ugy néhánem mintha a flam lett volna, mert gyermekorotól fogva ismerem. Egyszerre, igaz! nagyon megbátorodott, mintha vaskapocs szorította volna meg az ember derekát a táncban, — de azért embert nem öltök, csendör ur!

A futó szél még valami rut szagot is emelt

ki a bokor mellől... Mintha ketté vágta volna az aszony hangját az a szag. Megdöbbenve hallgatott el, a kötenyét a szeme elé emelte és felutott a gödörbe. A tőhén megijedt a lármától és nagy töbzéssel visszaoant a kukoricásba.

— **Az égboltot** egymás után hízemte ki eső-ággokkal az éj. A medve-tőba facsatorán vezetett átkész hangosan csorgott s fodrok szaladtak végig a tükron, a holdvilágtól beragyogva. Mely és retentenes a csendesség!

— **Nem tudok** elmenni innen, csendör ur! látja, — csak úgy a gödörből beszállt fel az aszony — elindulok hazra, de visszatérek... Nem tudok elmenni innen, pedig az szag ott fenn olvessi az eszemet... Csendör ur! Vigyék el már onnan. Mit hívának tőlünk? Már meghalt Gyuri! Mit akar még volnuk a bíróság, hogy nem engedni elmentetni? Vége van már annak egészen... Vigyék el innen, az élő Isten igralmára, azt a szegény testet... Hozza nem nyulnék a toromtelt cipék minden kiserőért, de ezzel a tiz körörmöl irt kapargok neki, csakhogy eltegyék már a föld szinéről... Ne tartászk itt lelkem, hiszen nem érek?... Nem érek csendör ur!...

Főlemello mind a két karját a feje fölé; az ágre meredt s néhány ugrásban a gödörből felrohant, erősen, erősen a csendörök elé toppant s hangosban, szinte kiálta folytatta:

— **Az én bűnös szemem!**... az én bűnös szemim. Óh, jaj nekem, jaj bűnös testemnek. Ha megkívánok valakit, jaj nekem, jaj neki... Ha messzék már el az élő Istenre. Vasárnap a táncban megszorítottam a karját éretem, hogy úgy

reszket mint a nyárfa. „Elvesztél!” — így szóltam magamhoz bűnös örmmel... és elvesztél... Leányok jártak utánam, mert szép volt, erős volt, de előfordult tőlük miattam. Égkét óta itt tildögöt egy kövön a mi házigyékkel szemben... és éjszakán kóborolt az ablakom körül, mint a rosz lélek... „Mit nézel a falon, bolond!” — kérdeztem.

— **A falon keresztül** is látom amint levetkőzöl, „Mári... a leház testedet... — így szólt. — Oh az én bűnös lelkem, bűnös testem... Az élő Istenre, tegyék már a föld alá... Csendör ur!

— **Éjszakában** körítte a hegyekben lángok gyullak fel. Pásztorgyerekek éleszgették a dudákat ellen a tüzeket s mint szép volt, csendesség felverték elnyújtott kiáltássalukkal, mindenféle ütőmózesásmók lérájával... Haj ho... ho... A medve azért csendesen csomog le az órványon s megáll, mezsűröl néve a táncoló tüzeket... A hold békességesen szarval a báronyos bolton. Madarak azért nyílnak neszettek bokrok melyén s az uhu-felémeli tollas fejét a kiáltására.

A békéséget az órk kutyái szarvák. A szemléző járja ott a veszedelmes utat... botváral kopogtatva az évenyt lába előtt. A kuzavok elejébe rontanak.

— **Egy tiszta, áthatatlanul fekete** köpönyeg hever hegyen, völgyön, mezőn és szakadékon... Oly rongtos mindez, nagy, oly békésségek mint a halál.

Valaki bels-belkiált az éjbe.

Nyilttér*)

KÉRESZTES ZSIGMOND
szülte KREIZLER S. ES FIA
dívát, vászon és postafűrészház
SZÉKESFEHÉRVÁR
Belpiac, nejtét ház.
Alapított az 1842 évben.

T. cz.

Tisztelettel szives tudomására hozom, hogy 69 év óta Kreizler név alatt fennálló üzletemet, melyben, mint főnök, több mint 30 év óta működöm,

KÉRESZTES ZSIGMOND

czég alatt folytatom tovább.

Nagyon kérem, tekintse ezt a név-változást olyannak, hogy az üzlettulajdos és vezető **UGYANAZ** marad, de egyszersmind sziveskedjék szem előtt tartani azt is, hogy ugyanazon szigorú elvek maradnak fenn továbbra is, mint ezelőtt, a melyek által czégem a vevőközönység annyira megtisztelő bizalmát megnyerte. Szigorúan betartott mérsékelt szabott árak, lelkiismeretes és pontos kiszolgálás: ezek voltak eddig is az elveim, ezek lesznek ezután is, és remélem, hogy általuk sikerülni fog a belém helyezett bizalmat továbbra is fentartani.

Eleget téve a számos oldalról jövő megtisztelő felhívásnak, nagy postzó és vászon raktárom mellett egyrészt ruhakelmékből, másrészt butorkelmékből és szőnyegekéből az eddiginél még sokkal nagyobb raktárt fogok tartani és remélem, hogy kitűnő minőségű árukból álló dús raktárom által a tisztelt vevő közönység megelégedését megnyerem, a melyet kiérdemelni legbüzböb igyekeztem lesz.

Mintákkal postafordultával kívánatra a legnagyobb készséggel szolgálék és nagybecsű parancsait kérve, maradok

kitűnő tisztelettel

Keresztes Zsigmond.

*) E rovattal közöltteként nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK

felvételnek

lapunk kiadóhivatalába

Székesfehérvárott, Nador-utcz: a 7

Eladó

jótállás mellett hat pár

francia kőnek megfelelő

legjobb minőségű

malomkő

30—38 42" méretekben

Bernstein és Káldor

czégnél

Székesfehérvárott.

Egy fehérmegeyi éleánk mezővárosban

**egy teljesen berendezett
péküzlet és lakás**

jutányos áron bérlbe adatik vagy

olcsón eladó!

Közelebbi értesítést ad

B. V. tanító Sárbogárd

**Neulengbachi
fénymáz**

és festék-gyár
Kolb Alajos utoda:
dr. Engländer Pál
készíti a legjobb
és legtartósabb

amerikai padló-zománczot

Legjobb
szer padló, butor,
üzlet és konyhabe-
rendezések műzáására
Kapható
Illés Károlynál, Székesfehérvár.

Papp Károly

selyem műfestő és vegyítiszító
Székesfehérvár, Városháztér
a városi takarékpótlóban. (Bejárati
Megyeház-utczából.)

Elfogad minden e szakmába vágó mun-
kát úgy festésre, valamint tisztításra a
legmegtűnyosabb feltételek mellett.
Cépkétfüggyönyök a legrövidebb idő alatt
festetnek, vagy tisztítottatnak.

gyászruhák

48 óra alatt készítettnek.
Vidéki rendelések megbízható lélkim-
retességgel eszközöltetnek.

Az „Unicum“!!!

nevé szőlő permetező anyag bizo-
nyult eddig a legjobb, legezélse-
rőbb és legolcsóbb permetező és
védő anyagnak a **Perónospora** szőlő
betegsége ellen.

Hatása biztos, a vele való munka
gyors és tisztá, semmi olyan üle-
medés nincsen, mely a gépet ron-
taná.

Egy csomag: 650 gram-nak ára
56 fillér, megfelel két kiló rézgátliz
oldatának.

Ez ideig hét kiállításon legma-
gaasabban kitüntetve.

Kapható Sz.-Fehérvárott: **Barna
Viktor, Bogay Andor, Illés Károly,
Kovács Pál, Lőrincze Elek, Roth
Bertalan és Taubler Béla** urnaknál,
valamint a készítőnél:

Majoros Antal, Győr.

Rehorska Vilmos

mű. selyem- kelme festő és vegyszert-
tisztító intézete.
SZÉKESFEHÉRVÁR HALTÉR 3. SZ
(alapítva 1842.)

Elvállal minden e szakmába vágó

munkát u. m. női bali toillettek, szin-

házi jelmezek, valamint uri-, női- és

gyermek ruhák, ka'onai egyenruhák,

papi öltönyök, háztartási czikkok,

csipke, selyem és szövet függönyök,

terítők, himzések, butorszövetek,

végáruk, továbbá kesztyűk, nap-

ernyők stb. a leggyor-abb és leg-

szébb kivitelben.

Gyász esetekben 24 óra alatt.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára frt. 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Szagtalan

padló-viasz „Gloria“

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosló-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonnan befestésére.

1 doboz ára 45 kr. — Mindenkor kaphatók:

FLITS PÁL FIA czégnél **Székesfehérvárott.**